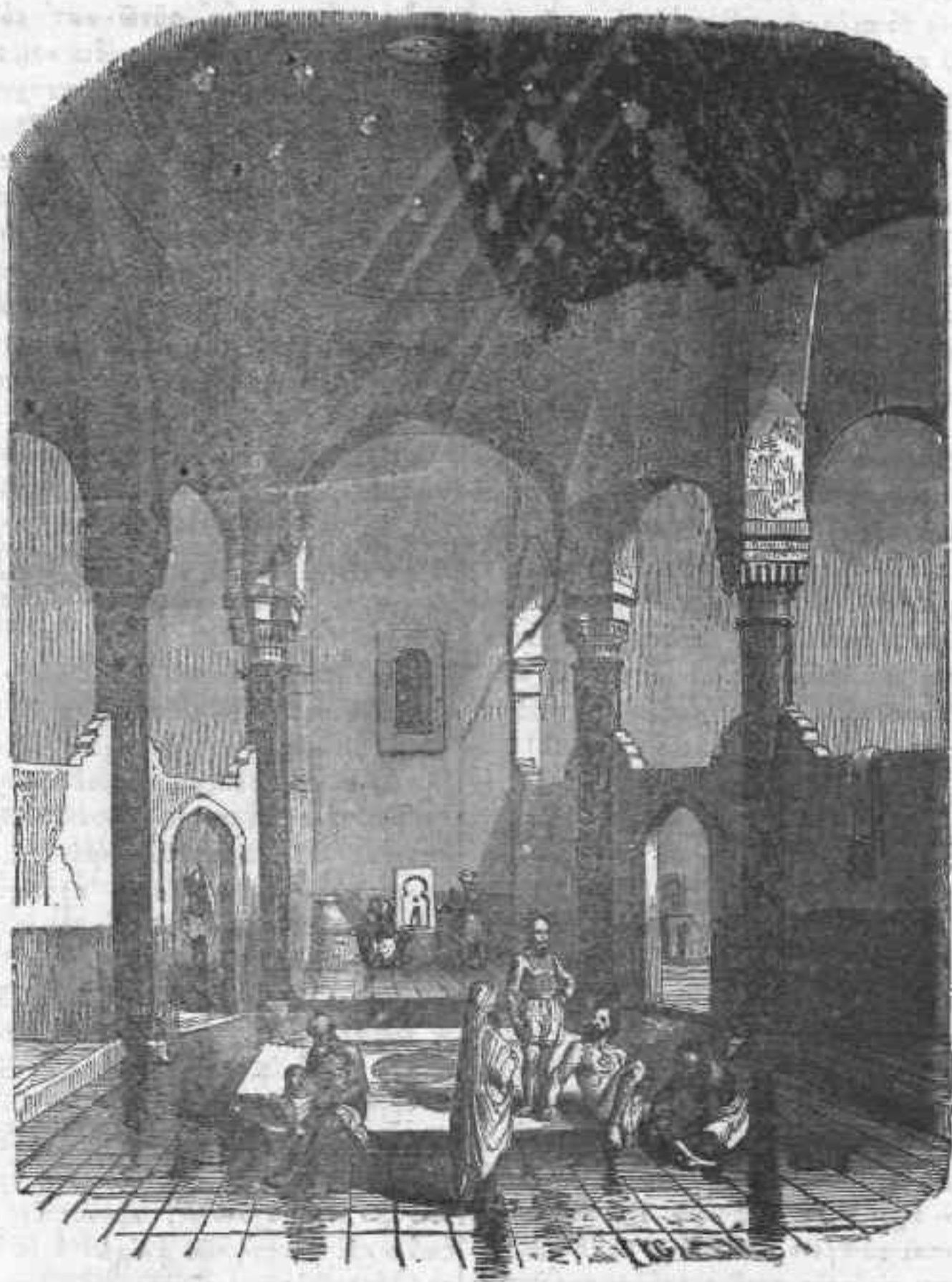

ἀκροπόλεως καὶ τοῦ ἐντὸς αὐτῆς πύργου τῶν Μυχγά-
νων, ἄχρι τοῦ καταντικρὺ Γαλατικοῦ πολειγνίου. Τοῦ-
το ἐγένετο πᾶλλήκις· ἰδίως δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύ-
ρου τῷ 739, ὅτε, ἐπιδραμόντων στόλῳ κατὰ τῆς πό-
λεως τῶν Σαρκεηνῶν, ὑπὸ τὸν Σουλεϊμάν, υἱὸν τοῦ
Καλίου Ἀμπδ-οὐλ-μελέκ, ὁ διὰ νυκτὸς τὴν αἴλυσιν
ἐκ τοῦ Γαλάτου ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς μυστικῶς ἀ-
νέστηκεν (1). Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν Γαλλοβινετῶν

διέσπκε τοὺς ὑπερμεγέθεις κρίκους τῆς ἀλύτεως ταύ-
της, λέγων ὅτι ὠνομάζετο Aquila, Ἀετός (2). Ἐπὶ
πᾶσι δὲ, κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπὸ τῶν Γούρκων πο-
λιορκίαν, ὁ αἰδίδιος Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, προ-
παθὼν πᾶσι τρόποις νὰ διασώσῃ τὸ ζώπυρον τῆς χρι-
στουδου Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας, ἐξέτεινε τὴν αἴλ-
υσιν ταύτην ὁ ἀπὸ μέρους τῆς πόλεως τῆς
καλουμένης Ὠρίας, εἰς τὸ τοῦ Γαλατῆ μέρος, ὡς

πολιορκίας τῆς πόλεως ἡ αἴλυσις αὕτη ἡτορᾶντε παρο-
μοίως τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου· ἀλλ' οἱ Οὐγενετοὶ διέβ-
ρηξαν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν τριήρων αὐτῶν ῥύμης· ὁ δὲ
Δανδολος διέσωσε καὶ τὸ ὄνομα τῆς τριήρους, ἥτις

κατὰ τὸν Δοῦκαν. Πρὸς τὸν φραγμὸν ὁμοῦς ταῦτο, ὁ
ἀνυπόστατος Μεχμὶδ ἀντεμικχανήτατὸ τὴν θρυλλο-
μένην ἐκείνην ὑπερμεγέθησιν τῶν τριήρων του.

Περὰ τὴν αἴλυσιν ταύτην, ὁ Κομνηνὸς Μανουὴλ

[1] Τὸ ὅποιον ὁ Γουρκεφόριος ἐξέλεγε ἐντὶ τοῦ Ἐχελάρου καὶ τῆς
ἐν αὐτῇ, τεταμένη ἡ αἴλυσις ἐμποδίζετο μὲν τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ἐμποδίζε-
το συγχρόνως καὶ τὰ ἐμπροσθὰ ἢ ἐπικουρικὰ πλοῖα νὰ εἰσπλεύσωσι, καὶ μάλ-
ιστα ὅταν, καθὼς συνέβη τότε, ὁ ἀπικαιρὸς διαρκέσῃ μῆνας ἐν αὐτῇ, ἀ-
νασταλείσης τῆς ἐλπίσεως, τὰ πλοῖα τῶν Σαρκεηνῶν δὲν ἐτόλμασαν νὰ
εἰσπλεύσωσι, προδίδοντα μὲντοι ἐπιτα, ἐκταθείσης αὐτῆς, συλλεγθῶσι
καὶ διαφθερῶσιν ἐντὸς τοῦ κόλπου, ὡς ἐντὸς κόρυς. Περὶ δὲ τοῦ
ἐπιθέτου αὐτοῦ αὐτοῦ, διδονόμου εἰς τὸ εἰκονομαχίῳ Λέοντι α. Δὲν ἔ-
λει ἀπορήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ὅφ' οὗ ἴδῃ εἰς τὸ 1°. Μέρους τῆς παρούσης
πραγματείας, εἰς οἱ τίτλοι αὗτοι, κατανήσαντες ἀπλῶς τριαδικοί, ἰδίως

δόντο ἀδικήσας εἰς δλου. τοὺς αὐτοκράτορας, ὅποιον ἤ ποτε καὶ ἦσαν τὰ
πρότερα αὐτῶν, περὶ τῶν θεοκρατικῶν δογμάτων. Ἀρκεῖ δὲ μὲν τοῦ
ταύτου νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ μὲν ἱερεὺς Κύριλλος ὁ Ἀριστολόγος Εὐσεβ-
εῖς τὸν ὀνομάζει τὸν ἀρετανοῦ Κωνσταντῖνον ὁ δὲ δεικνύει ὡς
ἐκτελέων πρὸς Ἀντονόμιον τὸν Δίκον, χαλαρίζοντα, ὡς ἡ
αὐτὸν, περὶ τὸ δόγμα, γράφει ὅχ' ἦτο· ὅτι ἦλθεν εἰς τὸ προταυνοῦσι τὸ
ἴχνη τῆς Αὐτοῦ Εὐσεβείας.

(2) Καὶ ὁ Aquila, Βαρίαν, καθὼς τὸ ἐξέλεγε ὁ Βλάδης (De
Gestis Venet.)